

L'IDEARI D'ESTAT CATALA

L'ASSEMBLEA DE SANT ANDREU

La premsa de Barcelona no presentí la nova força que naixia. Tampoc no sabé pulsar el sentiment del poble, que poques setmanes després havia d'aclamar a Macià com a heroi nacional. Els diaris "independents" dits d'informació, havien d'esperar a presenciar les jornades d'abril per a comprendre que es trobaven davant unes noves forces que anaven a presidir l'adveniment de fets històrics. La premsa política, potser més advertida, veia només en les deliberacions de Sant Andreu, l'infantament d'unes organitzacions enemigues.

Elements interessats a apartar el destorb que, per a llurs ambicions inconfessables, suposa l'existència i la força d'«Estat Català» han pretès fer veure que es tracta d'una organització circumstancial, sense programa propi, que no ha subsistit a través del partit d'Esquerra Republicana de Catalunya.

L'evidència dels fets s'encarrega per ella sola de desmentir aquestes suposicions absurdes. «Estat Català» subsisteix, manté el seu programa, conserva els seus enquadraments i prosseguirà fins al triomf definitiu la lluita pels ideals que motivaren la seva creació. Ho farà sol o aliat amb forces afins, i movent-se dins la relitat de cada moment.

Les circumstàncies que aconsellaren les forces d'«Estat Català», dirigides per Francesc Macià, d'acudir a la Conferència d'Esquerres, on nasqué Esquerra Republicana de Catalunya, i el fet que trobessin amb ella altres sectors que la formaven uns punts de coincidència, i que formulessin conjuntament un programa de realitzacions immediates no significa naturalment que, ni Macià, ni «Estat Català», renunciessin a cap dels punts del programa propi acordat en març del 1931, en les deliberacions tingudes a l'Avenç Democràtic Republicà de Sant Andreu. Demà, convertits en realitat i consolidats els punts bàsics, mantinguts per Esquerra Republicana de Catalunya, aquesta organització podria dissoldre's, i «Estat Català» seguiria mantenint la pròpia organització fins al triomf total del seu ideal màxim.

Com pot pretenir ingorar-ho? Reproduïm, a continuació, les conclusions de l'Assemblea de Sant Andreu, on es definí «Estat Català» com a partit polític.

La posició és encara la mateixa, el programa és el mateix de sempre, l'organització ha multiplicat la seva força. «Estat Català» emmotlla, és clar, a les circumstàncies variables, la tàctica a seguir. Són les soles variacions que es produeixen en el seu front. Sota l'ombra de Macià, segueix, amb pas segur, el seu camí vers l'ideal, que és immutable. Avui, perquè les circumstàncies ho aconsellen, en cordial coincidència amb tots els sectors que integren Esquerra Republicana de Catalunya; demà, com millor convingui per tal d'assegurar el triomf. El que no s'esdevindrà mai és que «Estat Català» plegui la bandera sota la qual s'aplegà, a les ordres d'aquest cabdill de llegenda que es digué Macià.

DECLARACIONS FONAMENTALS D'ESTAT CATALA

Heus ací les conclusions aprovades a l'Assemblea de Sant Andreu:

CONSTITUCIO GENERAL DE L'ESTAT I PROBLEMA CATALA

Estimant d'indiscutible evidència la personalitat nacional de Catalunya, per les característiques històriques, geogràfiques, lingüístiques, econòmiques i, més encara, per la voluntat indiscutible dels catalans; convenient pels supremes interessos de frater-siderant igualment convenient per als supremes interessos de fraternitat universal, i particularment, per raons d'ordre històric i geogràfic, la federació de Catalunya amb altres pobles ibèrics, l'Assemblea declara aquestes qüestions, essencials i d'urgent resolució, per la qual cosa, a fi de complir amb justícia amb elles, fixa el criteri del partit en les següents

DECLARACIONS FONAMENTALS

Primera. Dret de Catalunya a regir-se per si mateixa, amb plena sobirania.

Segona. Obligació ineludible de treballar activament i pels mitjans que calgui per a aconseguir aquest dret.

Tercera. Assolida la llibertat nacional, facilitar, amb tota cordialitat, la confederació dels pobles ibèrics, sempre que aquesta deixi salvada i garantida la sobirania dels estats particulars que estableixin el pacte.

Quarta. Aquesta confederació únicament podrà establir-se amb pobles regits per un govern democràtic i es pactarà directament amb ells per mitjà dels seus legítims representants.

ARTICLES ESSENCIALS HISENDA

Banca. 1er. Nacionalització de la Banca i creació del Banc Unic del poble on es fondran totes les entitats de Crèdit de la Nació.

Duanes. 2on. Poder exclusiu de l'Estat d'augmentar, disminuir, modificar i anular les tarifes d'importació amb el fi de regular les nostres relacions amb els altres països, constituint-se en el futur com a protecció dels interessos del poble, en lloc de mitjà d'enriquiment de les empreses privades.

Tributació Estatal. 3er. Implantació del sistema directe tributatiu carregant sobre el cost de producció el tant per cent corresponent derivat de la repartició del pressupost de la nació entre tota la producció nacional, d'acord amb les proposicions emeses pels organismes tècnics, industrials i econòmics creats «ad-hoc».

Tributació Municipal. 4rt. Implantació del sistema directe, o sia, carregant sobre el consum el tant per cent corresponent resultant de repartir el Pressupost Municipal entre la xifra total del consum de la Població durant l'exercici econòmic.

Serveis Públics. 5è. (General de l'Estat). Nacionalització dels serveis de Transports (terrestres, marítims i aeris), comunicacions (telègraf, telèfons i radio-telegràfics), etc.

Serveis Públics. 6è. (Municipals). Muni-

cipalització dels serveis de definit caràcter públic municipal (aigües potables, gas, subministres de llum elèctrica a particulars, etc., tramvies, etc., etc.).

Agricultura. 7è. Nacionalització de la riquesa agrària transformant el dret de propietat en dret de possessió, usufructuant la terra qui la treballa i tenint cura de la seva regulació, Sindicats, Cooperatives, Municipis, etc.

Força. 8è. Nacionalització de totes les indústries productores de la força i dels mitjans de produir-la (hulla blanca, groga, blava i negra).

Indústria. 9è. Nacionalització de tota la indústria productora de les primeres matèries, agrícoles, minàries, etc., així com les indústries de transformació d'aquestes primeres matèries.

Indústria. 10è. Nacionalització de tota la indústria productora de maquinària i utilatge, com fundicions, etc.

Indústria. 11è. Nacionalització de totes les indústries manufactures d'articles de consum, com teixits, confeccions, mobles, etcètera.

Comerç. 12è. Nacionalització de tot el comerç al por major els organismes del qual organitzaran una xarxa de dipòsits.

Comerç. 13è. Municipalització i col·lectivitat de tot el comerç al detall els magatzems dels quals es proveiran dels dipòsits al por major.

Estadística. 14è. Creació d'un Consell d'Economia, integrat per:

Primer.—Tècnics de la indústria.

Segon.—Tècnics de l'Economia.

Tercer.—Organismes productors.

Quart.—Organismes consumidors.

Cinquè.—Representació de l'Estat i del Municipi.

PONENCIA MUNICIPAL

Primer.—Sindicalització dels serveis públics.

a) Contractació directa per la realització de les obres públiques (de caràcter públic) amb els organismes socials.

Segon.—Simplificació i democratització de la burocràcia municipal.

a) En els exàmens del proveïment de places, els regidors hi intervindran únicament per a fiscalitzar les tasques del tribunal.

b) Els càrrecs seran inamovibles i els ascensos per antiguitat i aptituds.

c) Els càrrecs de caps de serveis, seran movibles.

d) Els caps de serveis tècnics tenen el deure i dret de parlar en les sessions municipals quan els sigui demanat llur parer o quan s'hi creguin obligat per discutir-se assumptes de la seva competència.

e) Creació d'una escola de funcionaris per a la formació de personal tècnic i especialitzat, i arxiu dels avenços municipalístics del món.

Tercer.—Simplificació de l'acció tributària.

a) Reduir el nombre de tributs.

b) Els tributs estaran en relació directa amb la capacitat econòmica del contribuent i la utilitat que treu dels serveis públics.

Quart.—Urbanització, sanejament i embelliment dels suburbis. Enrunament de les cases malsanes.

a) Sanejament i embelliment de la platja.
b) Jardins públics per a infants i camps de joc a les barriades.

Cinquè.—Construcció de cases confortables i econòmiques, hospitals, cases de repòs i de convalescència, banys municipals, piscines i sales de gimnàstica.

Sisè.—Construcció de grups escolars, escoles especials, colònies i totes les obres complementàries de l'escola.

Setè.—Fomentar i subvencionar la constitució i creixença de les cooperatives de consum i de producció.

Vuitè.—Federació de petites municipalitats veïnes per a actuar conjuntament d'acord amb aquest programa.

RELIGIO I CULTES

Primer.—Separació de l'Església de l'Estat.

Segon.—Abstinència competa de tracte o concordat amb la Seu Papal.

Tercer.—Amplia llibertat de cultes i prohibició del seu exercici extern.

Quart.—L'ensenyament serà laic.

PONENCIA DE CULTURA

Escola laica.

Parla catalana en tots els estudis.

Edat escolar fins als 16 anys (Prorrogables parcialment fins als divuit anys).

Ensenyament dels treballs manuals conjuntament amb els intel·lectuals.

Millor preparació docent dels mestres i millors mitjans de vida.

Puniment sever dels pares que posen els seus fills a treballar abans de l'edat i més encara dels patrons que els admeten.

Estudis gratuïts dels alumnes sortits de les escoles municipals i de l'Estat.

Universitat lliure i gratuïta.

Fundació de nuclis culturals en els centres comarcals.

QUESTIONS SOCIALS

El Partit declara que cal estendre a tota la col·lectivitat la propietat de les coses i de les empreses de treball. No és just que la producció estigui de fet socialitzada i els beneficis recaiguin en unes poques mans, mentre arriba el dia en el qual sigui un fet un règim social d'estricta justícia.

El Partit declara que cal fomentar les organitzacions obreres de resistència que facilitin l'emancipació del proletariat. Conseqüentment cal reconèixer la personalitat sindical i convertir les relacions entre patrons i obrers, no en una raó de sometiment i dependència — com ara —, sinó en una relació d'igualtat, creant Consells d'obres que intervinguin en la gerència de les empreses.

El partit declara que cal establir l'assegurança social contra la malaltia, la invalidesa, la vellesa i contra l'atur forçós.

El Partit declara que cal estendre a la dona tots els drets civils, polítics i socials que tingui l'home. Que la dona proletària té dret al descans legal de tres mesos abans del part i fins quaranta dies després, creant-se sales bregols per tal que puguin alletar llurs fills.

El poble exigeix l'aplicació immediata de la llei de Contractes de Conreus, derogada pel general Batet en ús d'atribucions usurpades amb la força del canó.